

## Čeká tebe a tvou rodinu soud?

Soudy jsou tu od toho, aby rozhodly, co je pro děti nejlepší řešení.

Třeba když se rodiče rozejdou a nemohou se domluvit, musí rozhodnout soud. A když se soud týká dětí, soudy musejí vždy rozhodovat tak, aby to bylo pro děti nejlepší řešení. Není to ale tak jednoduché, protože soudy musejí zároveň rozhodnout tak, aby to bylo spravedlivé i pro dospělé.

Soudní rozhodnutí pak musejí všichni dodržovat (dospělí i děti), i když se jim třeba nelíbí.

## Jak to soud dělá, aby rozhodl, co je pro děti nejlepší a zároveň aby rozhodl spravedlivě?

Na soudě je vždy pan soudce, nebo paní soudkyně. Soudce musí zjistit spoustu informací, a proto pozve mnoho důležitých osob na jednání do budovy soudu. Většinou jsou mezi důležitými osobami rodiče nebo jiní lidé, se kterými děti bydlí. Soudce si zjistí, co si přeje máma, co si přeje táta a taky zjišťuje, co si přejí děti. Vždycky je taky pozván zástupce dítěte, o které jde. **Tomuto zástupci se říká „opatrovník”**. Opatrovník se snaží prosadit nejlepší řešení pro děti, i kdyby nebylo spravedlivé k dospělým. Opatrovník taky často soudu prezentuje názor dívky nebo chlapce, které zastupuje. Dost často je to právě sociální pracovník z úřadu. Opatrovník nestojí na straně mámy či táty, snaží se najít řešení, které je nejlepší pro dítě a to pak navrhne i soudu.

Soudce postupně všechny osoby na soudě vyslechne, aby znal názor každého z nich. Často se stává, že lidé mají různé názory. Některé situace bývají hodně složité, a proto někdy trvá dlouho, než soudce zjistí všechno, co potřebuje. Nakonec soudce vše pečlivě promyslí a rozhodne. Všem potom napíše, jak

rozhodnul a proč. Když se soudní rozhodnutí mámě nebo tátovi nelíbí, můžou se odvolat. Sice to trvá dlouho, ale druhý soud znovu vše zkoumá a určí, zda bylo první soudní rozhodnutí v pořádku, nebo se musí změnit. Pokud se rodiče neodvolají, je rozhodnutí platné.

## **A chodí děti taky k soudu?**

Někdy ano. Pokud chtějí samy děti nebo pokud je pozve pan soudce. Když jdou děti k soudu, potkají se přímo s panem soudcem. Setkání většinou trvá jako jedna vyučovací hodina ve škole.

Při setkání často bývá opatrovník dítěte.

Soudce se zajímá, jak se dítěti daří v rodině, kde žije. Soudce se zajímá i o to, co by si dítě v rodině přálo změnit. Chlapec nebo dívka se pana soudce taky může zeptat na to, co je zajímavé.

Soudce si ze setkání s dětmi udělá zápisy, a pak nad nimi popřemýšlí. Soudce přemýšlí taky nad tím, co si dítě přeje a jestli by tomu šlo vyhovět, nebo ne.

## **A co když nejdu k soudu, jak se soudce dozví můj názor?**

Soudce může zjistit názor dětí taky přes někoho jiného. Někdy požádá sociální pracovníci, aby se s dítětem setkala a zjistila, jak se mu v rodině daří a co by si přálo. Sociální pracovníce si domluví s klukem nebo holčkou schůzku, ta může proběhnout doma, ve škole nebo na úřadě. Sociální pracovníce potom pošle soudci zprávu, kde napíše všechno, co zjistila, nebo to soudci řekne osobně u soudu.